گروه وکلای وکیل عدلیه

امروزه از یکسو رشد فزاینده تعامل اشخاص حقیقی و حقوقی با دستگاه قضا و از سوی دیگر تخصصی بودن حوزه‌های مختلف حقوقی، وجود پایگاهی که بصورت تخصصی به نشر موضوعات مرتبط با دیوان عدالت اداری و سایر مراجع قضائی و شبه‌قضائی اداری که حوزهٔ نسبتاً مهجور و مغفول به حساب می‌آید بپردازد، بیش از پیش احساس می‌شود.

غالب پایگاه‌های اینترنتی متعلق به مؤسسات حقوقی، در تمامی حوزه‌های حقوقی به ارائه مشاوره اقدام می‌کنند و حقوقی در تمام موضوعات می‌پردازند و پاسخگوی نیازهای تخصصی در حوزه دیوان عدالت اداری نمی‌باشند.

ارائهٔ مشاورهٔ حقوقی توسط وکلای نا آشنا به مسائل حقوق اداری، ضمن آنکه موجب تضییع حقوق مردم شده، رضایت مردم از سیستم قضایی را نیز به میزان قابل توجهی کاهش می‌دهد. این در حالی است که موکلین حق دارند بدانند رسیدگی به شکایت و دعاوی‌شان از کجا آغاز خواهد شد، روند رسیدگی چطور خواهد بود و نتیجه حاصل از این روند تا مقدار قابل قبولی قابل پیش‌بینی باشد تا بتوانند زمان و هزینه‌های خود را مدیریت کنند.

با درک این نقیصه، ما در گروه وکلای «وکیل عدلیه» متشکل از وکلای متخصص حوزهٔ دیوان عدالت اداری، بر آن شدیم تا سایت وکیل عدلیه (https://vakiladlie.com) را با استفاده از نظرات و تجربیات وکلای متخصص دعاوی دعاوی دیوان عدالت اداری و با رویکردی مشتمل بر اطلاع‌رسانی تخصصی در این زمینه و پاسخگویی به نیازهای کاربردی عموم مردم، راه‌اندازی نماییم.

وکیل عدلیه با داشتن تیمی متشکل از متخصصان حقوق اداری، آمادگی آن را دارد که در تمامی مراحل مشاوره، طرح دعوا، حضور در جلسات دادرسی و اخذ رأی در دیوان عدالت اداری و سایر مراجع قضائی و شبه قضائی اداری، همراه موکلین محترم باشد.

راه‌های ارتباط با وکیل عدلیه

سید حمیدرضا موسوی: ۰۹۱۲۱۹۵۹۰۱۸

ایمیل: mousavi_hamidreza@yahoo.com

اینستاگرام: @seyed_hamidreza_mousavi

دفتر شماره ۱ : تهران – خیابان شریعتی – بالاتر از میرداماد – بن بست شریفی – پلاک ۱۱ – واحد ۲

دفتر شماره ۲ : تهران – خیابان مطهری – خیابان ترکمنستان – نبش کوچه توسکا – پلاک ۳ – واحد ۶

سید حمیدرضا موسوی ایرائی

متخصص دعاوی مالیاتی، دعاوی در صلاحیت دیوان عدالت اداری و دادرسی اداری

قانون نحوه اجرای قانون مربوط به خدمت نیمه وقت بانوان

مصوب ۱۳٦٤/۱/۱۸

ماده ۱- در اجرای بندهای ۱ و ۲ از اصل ۲۱ قانون اساسی بانوان کارمند رسمی و ثابت وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی و شهرداری‌ها و نیروهای مسلح و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است می‌توانند در صورت موافقت وزیر یا بالاترین مقام مؤسسه متبوع خود از خدمت نیمه وقت استفاده نمایند.

تبصره- رعایت شرط رسمی و ثابت بودن در مورد بانوان کارمندی که فرزند معلول با درجه معلولیت شدید و خیلی شدید دارند که به تشخیص سازمان بهزیستی کشور رسیده باشد الزامی نیست.

ماده ۲- خدمت نیمه وقت خدمتی است که ساعات کار آن طبق مقررات این قانون نصف ساعات کار مقرر هفتگی وزارتخانه و مؤسسات مربوط باشد. نحوه و ترتیب انجام خدمت نیمه وقت بر اساس ساعات کار وزارتخانه و مؤسسه ذیربط و طبق نظر بالاترین مقام مسئول دستگاه تعیین خواهدگردید و در هیچ مورد کمتر از نصف ساعات کار مقرر هفتگی وزارتخانه و مؤسسه و شرکت مربوط نخواهد بود.

ماده ۳- کارمندانی که از خدمت نیمه وقت استفاده می‌کنند نصف حقوق گروه و پایه و یا حقوق ثابت و فوق‌العاده شغل و یا مزایای شغل و یاعناوین مشابه دیگر و فوق‌العاده‌ها و مزایایی که به‌طور مستمر پرداخت می‌شود به آنان تعلق خواهد گرفت ولیکن فوق‌العاده‌های محل خدمت، بدی‌آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی از محدودیت مذکور مستثنی بوده و به‌طور کامل پرداخت می‌شود.

ماده ۴- میزان حقوق و مزایایی که بر اساس مقررات این قانون به کارمندان نیمه وقت تعلق خواهد گرفت مشمول مقررات مربوط به حداقل پرداختی به کارکنان شاغل دولت نخواهد بود.

ماده ۵- حداقل استفاده از خدمت نیمه وقت یک سال میباشد و در مورد مشمولین طرح‌بندی مشاغل معلمان کشور تاریخ انقضاء خدمت مزبور مقارن با اتمام سال تحصیلی خواهد بود.

ماده ۶- کارمندان پیمانی و غیر ثابت دستگاه‌های اجرائی مشمول مقررات این قانون نیستند و استفاده مستخدمین رسمی و ثابت از این قانون موکول به پایان یافتن خدمت آزمایشی یا مشابه آن خواهد بود.

ماده ۷- سنوات خدمت نیمه وقت بانوان از لحاظ سابقه خدمت لازم برای بازنشستگی و استفاده از حقوق وظیفه یا مستمری، بطور کامل محسوب خواهد شد لیکن در احتساب حقوق بازنشستگی و وظیفه یا مستمری و نیز دریافت پایه اینگونه کارمندان (علاوه بر مدت خدمت تمام وقت) نصف مدت خدمت نیمه وقت منظور و محسوب خواهد گردید. کسور بازنشستگی یا حق بیمه مربوط به سهم کارمندان مزبور به نسبت حقوق و مزایایی که بر اساس این قانون به آنان تعلق می‌گیرد، کسر و به صندوق مربوط واریز خواهد شد.

تبصره- سنوات خدمت نیمه وقت بانوان بشرط پرداخت کسور بازنشستگی و حق بیمه به نسبت تمام حقوق گروه و پایه یا حقوق ثابت و فوق‌العاده شغل و یا عناوین مشابه تا سه سال از لحاظ حقوق بازنشستگی در حکم خدمت تمام وقت محسوب می‌شود.

محدودیت سه سال در مورد بانوان کارمندی که فرزند معلول دارند لازم‌الرعایه نمی‌باشد.

تبصره۲- سنوات خدمت نیمه‌وقت بانوانی که دارای فرزند معلول هستند به شرط پرداخت کسور بازنشستگی و حق بیمه مربوط به کارفرما و کارمند توسط فرد متقاضی به نسبت تمام حقوق گروه و پایه و یا حقوق ثابت و فوق‌العاده شغل و یا عناوین مشابه مازاد بر سه سال از لحاظ حقوق بازنشستگی در حکم خدمت تمام وقت محسوب می‌شود.

تبصره ۳- نیروهای قراردادی و شرکتی متقاضی استفاده از این قانون به شرط پرداخت حق بیمه خود و سهم کارفرما می‌توانند از این قانون استفاده نمایند.

ماده ۸- دوران استفاده از مرخصی استحقاقی طبق مقررات مربوط به کارمندان تمام وقت بوده و فقط میزان حقوق و فوق‌العاده شغل و نیز سایر مزایای مستمر اینگونه مستخدمین نصف مبالغ مربوط به کارمندان تمام وقت خواهد بود.

ماده ۹- مدت استفاده از مرخصی استعلاجی و زایمان برای بانوان مشمول خدمت نیمه وقت مانند کارمندان تمام وقت خواهد بود و در آن مدت از لحاظ حقوق و مزایا تابع مقررات مربوط به خدمت نیمه وقت خواهند بود.

ماده ۱۰- سنوات خدمت کارمندان نیمه وقت و ارتقاء گروه به نسبت نصف سوابق تجربی مقرر در طرح طبقه‌بندی مشاغل و یا مقررات مربوط محاسبه خواهد گردید.

ماده ۱۱- درصورتی‌که کارمندان نیمه وقت قبل از پایان مدت خدمت نیمه وقت درخواست انجام خدمت تمام وقت را بنمایند در صورت ضرورت و موافقت وزارتخانه و مؤسسه مربوط خدمت نیمه وقت آنان به خدمت تمام وقت تبدیل خواهد گردید و درهرحال خدمت نیمه وقت کمتر از یک سال نخواهد بود.

ماده ۱۲- استفاده از خدمت نیمه وقت موکول به در خواست کتبی مستخدم و صدور حکم جداگانه در این مورد است و در حکم باید نحوه و ترتیب خدمت نیمه وقت و مدت استفاده از خدمت نیمه وقت و سایر موارد مشخص گردد.

ماده ۱۳- مشمولین این قانون به هیچ وجه و تحت هیچ عنوان نمی‌توانند در وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی یا غیر دولتی دیگر به کار اشتغال ورزند و در صورت اشتغال در واحدهای مذکور از دستگاه متبوع خود اخراج شده و حقوق و مزایای آنان از تاریخ اشتغال قطع می‌گردد.

ماده ۱۴- استخدام جدید به هر شکل بجای کارمند نیمه‌وقت ممنوع است.

ماده ۱۵- پرداخت فوق‌العاده اضافه کار ساعتی و فوق‌العاده روزانه به این قبیل کارکنان ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۶- سایر موارد استخدامی که در این قانون پیش‌بینی نشده است تابع مقررات مربوط به خود خواهد بود.

ماده ۱۷- از تاریخ تصویب این قانون کلیه مقررات مغایر با آن لغو می‌گردد.

قانون فوق مشتمل بر هفده ماده و یک تبصره در جلسه روز یکشنبه هجدهم فروردین ماده یک هزار و سیصد و شصت و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۴/۱/۲۱ به تأیید شورای محترم نگهبان رسیده است.